

ת"פ 19617/11/16 - מדינת ישראל נגד משה חי קלדס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19617-11-16 מדינת ישראל נ' חי קלדס

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד מוטי ריזמן
נגד

הנאשם משה חי קלדס
ע"י עו"ד דינה פרופס בן מנחם

פסק דין

1. הנאשם נמצא אשם לפי הודאתו בכך שביום 4.7.2016 החזיק אגרופן במכוניתו שחנתה בסמוך לביתו. האגרופן נמצא במכונית בעוד שהנאשם עצמו עוכב על ידי השוטרים לבדיקה שגרתית כשהוא רכוב על אופנועו, וכיוון שהרישיונות לא נמצאו ברשותו הוא והשוטרים נסעו למכונית, שבה נהג הנאשם מוקדם יותר, ושם הבחינו השוטרים במקרה באגרופן. הודאת הנאשם באה לאחר שמיעת עדויות השוטרים בתיק אודות נסיבות תפיסת האגרופן.
2. בהחזקת אגרופן "מחוץ לתחום ביתו או חצריו" גרם הנאשם לסיכון פוטנציאלי לסובבים. סיכון זה היה קטן יחסית כיוון שלא רק שהנאשם לא נשא על גופו את האגרופן, אלא שבעת שנמצא האגרופן הנאשם כלל לא היה במכונית שבה הוא נמצא.
3. התובע טען כי בניגוד לסכין שלהחזקה בו יש לעיתים מטרה כשרה, הרי שהחזקה באגרופן נעשית למטרות תקיפה בלבד. לדברי התובע, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך שנה. התובע ביקש שיוטל על הנאשם עונש שבתחתית מתחם זה בצירוף מאסר על תנאי וקנס. התובע התנגד לבקשת הסניגורית שלא ארשיע את הנאשם. זאת, הואיל ולדבריו המבחינים לסימומו של תיק ללא הרשעה אינם מתקיימים.
4. הסניגורית ביקשה שלא ארשיע את הנאשם. זאת, לנוכח מספר נסיבות - גילו הצעיר (בן 19 בשעת ביצוע העבירה ובן 23 כיום); נסיבות ביצוע העבירה - לדבריה, אילו הייתה לנאשם חניה פרטית בחצר הבית שלידו חנתה המכונית, הרי שהחזקת האגרופן במכונית הייתה משום החזקה בחצריו; הנאשם לקח אחריות על מעשיו; פעולת המשטרה הייתה פגומה - הנאשם לא הוזהר בטרם שאל אותו השוטר שאלות; לנאשם אין עבר פלילי ואף לא נפתחו נגדו תיקים נוספים במשטרה; הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה והאמור בתסקיר שירות המבחן שאליו אתייחס בהמשך; לחלופין ביקשה הסניגורית שאם אחליט להרשיע את הנאשם, אגזור עליו מאסר על תנאי בלבד.

5. הצדדים הגישו פסקי דין לתמיכה בעתירותיהם העונשיות. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אתיחס להלן לכמה מהם וכן לשני פסקי דין נוספים מן העת האחרונה. התובע הפנה לעפ"ג (תל אביב) 22408-03-13 **פרידון סנאיה נ' מדינת ישראל** (2013), שבו נדון עניינו של מי ש"נתפס באמצע העיר בצהרי היום" כשברשותו סכין אימתני. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל מעונש מאסר בפועל קצר שניתן לרצות בעבודות שירות וגזר עונש של חודש מאסר בעבודות שירות. פסק דין נוסף שאליו הפנה התובע ניתן בת"פ (נצרת) 75668/15 **מדינת ישראל נ' סובחי עואד** (2016), שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין חודש אחד מאסר בפועל ל-10 חודשים מאסר בפועל למי שהחזיק אגרופן במכונית שבה היה הוא עצמו בשעת לילה מאוחרת בשכונת מגורים. הסניגורית הפנתה לת"פ (פתח תקווה) 15186-11-17 **מדינת ישראל נ' עדן שלום יפרח** (2018), שבו נקבע כי מתחם העונש ההולם למי החזיק במכוניתו אגרופן נע בין מאסר על תנאי למספר חודשים מאסר בפועל. הסניגורית הפנתה עוד לת"פ (תל אביב) 3244-12-18 **מדינת ישראל נ' בסיקי גבשבילי** (2019), שבו נקבע כי מתחם העונש ההולם למי שהחזיק סכין קצבים משוננת בסמוך לביתו נע בין מאסר על תנאי לשמונה חודשים מאסר בפועל. ראוי להזכיר שני פסקי דין נוספים שניתנו בבית משפט זה לאחרונה. בת"פ (תל אביב) 22851-09-17 **מדינת ישראל נ' דוד חיון** (2019) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל-8 חודשים מאסר בפועל למי שהחזיק אגרופן במכוניתו (וראו גם פסקי הדין הנסקרים שם). בת"פ (תל אביב) 54004-06-18 **מדינת ישראל נ' אבי איחייב** (2019) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל למי שהחזיק סכין בתקרת מכוניתו (וראו גם פסקי הדין הנסקרים שם).

6. מתחם העונש ההולם נקבע בכל תיק בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולא כמתחם אחיד לכל אותם המקרים שבהם מבוצעת עבירה לפי סעיף חוק מסוים. בנסיבות שבפניי הוחזק האגרופן בתוך מכוניתו של הנאשם, שחנתה ליד ביתו בעוד הוא עצמו כלל לא היה במכונית. מדובר בנסיבות קלות יחסית שמסקירת הפסיקה שהבאתי לעיל עולה כי מתחם העונש ההולם אותן נע בין מאסר על תנאי למספר חודשים מאסר בפועל.

7. לחובת הנאשם אין עבר פלילי למעט הרשעות בגין היעדרות משירותו הצבאי, שאין רלבנטיות לענייננו. הנאשם היה כאמור בן 19 בעת ביצוע העבירה והוא בן 23 כיום. לבקשת הסניגורית הפנית את הנאשם לשירות המבחן וביקשתי ששירות המבחן יבחן גם את סוגית ההרשעה. על מנת לשמור על פרטיותו של הנאשם אינני מוצא לפרט במסגרת פסק הדין את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהן מפורטות בתסקיר. אציין כי שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן (ולמרבה הצער גם עם בית המשפט) לא היה מלא. הנאשם גם לא הצביע בפניי שירות המבחן או בפניי על נזק מיוחד שיגרם לו כתוצאה מהרשעה. לנוכח ממצאי בדיקותיו לא המליץ שירות המבחן שאסיים את התיק ללא הרשעה, אלא שארשיע את הנאשם ואטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי.

8. כידוע, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1] וסיומו של תיק במקרה כזה ללא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקוט בו "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על

ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה"^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקה הדעה כי "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"^[4].

9. אמנם העבירה שבה מצאתי את הנאשם אשם היא מסוג העבירות שבהן יכול התיק להסתיים ללא הרשעה. אולם, הנאשם לא הצביע על כל פגיעה בשיקומו או נזק מיוחד שיגרמו לו אם יורשע (הנאשם עוסק היום בהרכבת ארונות). בנסיבות אלה אינני מוצא מקום לסיים את התיק ללא הרשעה, ואני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של החזקת אגרופן שלא כדין לפי סעיף 186 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

10. בהתחשב בהיעדר עבר פלילי רלבנטי, בגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה ובזמן שחלף מאז ביצועה, אני מוצא כי יש לגזור על הנאשם עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם.

11. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

ב. קנס בסך 500 ₪ שישולם עד 1.2.2020 או 3 ימי מאסר תמורתו. מסכום הקנס יש לקזז כל סכום שהופקד במסגרת צו הבאה. אם נותר פיקדון מצווי הבאה העולה על סכום הקנס יוחזר ההפרש לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 22 בדצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.

[1] ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (1997)

[2] ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (1985)

[3] ע"פ כתב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (2014)